

Kyrkoplikt 1828

En gång berättade min morfar, Per Erik Lund, om Häggberg från Oppala. Häggberg hade gjort någon förseelse, och skulle sona sitt brott genom att sitta mitt i korsgången i kyrkan och skämmas. Det var mycket folk som trängdes runt Häggberg. Forsynt skulle han då ha tittat sig omkring och sagt: ”Ja' sitter föll i vägen hånne ja' å”. Många gånger erinrade vi oss den lilla historien hemma, och nog stod vi på Häggbergs sida gentemot kyrkan, vad han nu än kunde ha gjort. Det var väl uttrycket ”Ja' sitter föll i vägen hånne ja' å”, som gav honom ett så försonande drag.

För inte så länge sedan skickade jag efter några mikrofilmer till biblioteket där jag bor. Jag skulle bli att söka efter morfars förfäder i Oppala. Då dök namnet Häggberg upp. Fanns det någon samband mellan denne Häggberg och Häggberg i morfars historia? Man brukar tala om historiens vingslag. Jag läste: Anders Ersson Häggberg, född 1765. Kyrkoplikt för oljud i kyrkan, 1828. Här fanns bevis. Kyrkoplikten skulle alltså ha inneburit att han fick sitta mitt i korsgången till varnagel för andra församlingsbor. Lite humor får man väl tillskriva den samtida kyrkobesökaren som uppsnappade Häggbergs yttrande, såg det komiska i situationen och kunde föra händelsen vidare.

År 1828 var ännu inte vår nuvarande kyrka byggd. Man får tänka sig scenen i den gamla, mindre kyrkan och förstå att trängseln var stor. Kanske var Häggberg själv ett dragplåster den här söndagen? Hur Häggberg hade stört kyrkofriden, kan man endast spekulera om.

/Ingrid K.

[Hillebygden, Nr. 2, 1988]